

grzymom, o czym świadczą liczne cuda i nawrócenia.

2 lipca 1949 r. odbyły się uroczystości przeniesienia figury do nowej świątyni. Rzeźba została umieszczona na emporze prezbiterium w niszy ołtarza głównego. Rekoronacji figury dokonał 2 czerwca 1970 r. ks. biskup Stanisław Jakiel, biskup pomocniczy przemyski. W dniu 12 września 1993 r. ks. biskup Kazimierz Górny, ordynariusz diecezji rzeszowskiej, dokonał zawierzenia Matce Bożej całej Diecezji Rzeszowskiej i odtąd sanktuarium nosi nazwę „Sanktuarium Matki Bożej Zawierzenia”.

Ks. biskup K. Górny zaprosił do Tarnowca grupę francuskich krzewicieli cywilizacji życia zrzeszonych w Stowarzyszeniu Krzyżowców Najświętszego Serca Pana Jezusa. Ich celem jest wynagradzanie Sercu Jezusowemu za grzechy publiczne, zwłaszcza popełniane w tzw. majestacie prawa, jak również modlitwa i troska o przywrócenie Prawa Bożego w całym świecie. Z inicjatywy tego Stowarzyszenia, w 1998 roku, powstał Pomnik Miliarda - jest to jedyny w swoim rodzaju monument upamiętniający śmierć miliarda dzieci zamordowanych przez aborcję do roku 1997 – są to dane Organizacji Narodów Zjednoczonych. Pomnik jest umieszczony na tarnowieckim wzgórzu i pełni rolę symbolicznego cmentarza nienarodzonych. Składa się z ponad 7-metrowego krzyża symbolizującego ofiarę Jezusa Chrystusa na Golgocie oraz ze stu małych krzyży. Obok dużego krzyża znajduje się kapliczka z obrazem Matki Bożej z Guadalupe, patronki rodziców oczekujących potomstwa. Pomnik wraz z prowadzącą do niego Drogą Krzyżową nazywany jest Kalwarią Trzeciego Tysiąclecia lub Kalwarią Dzieci Nienarodzonych. Od czasu poświęcenia pomnika, w pierwszą sobotę lipca, z całej Polski przyjeżdżają do Tarnowca pielgrzymki Obrońców Życia. Pielgrzymi modlą się o miłosierdzie Boga dla świata, o opamiętanie i nawrócenie grzeszników. Modlą się wynagradzając Sercu Jezusowemu i Sercu Maryi za grzechy aborcji, za grzechy zgorszenia dzieci i młodzieży, za publiczne gardzenie Bożymi przykazaniem.

Najbliższa pielgrzymka będzie miała miejsce 1 lipca 2023 roku. Zapraszamy parafian do udziału w niej. Wyjazd autokarem będzie sprzed Ośrodka Rekolekcyjnego księży Sercanów, Domus Mater w Krakowie, ul. Saska 2c wcześnie rano. O godzinie 9:00 w Tarnowcu rozpocznie się Droga Krzyżowa, a po niej będzie Msza Święta i Koronka do Bożego Miłosierdzia. Zapisy i informacje pod numerem telefonu: 510 070 382.

Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Kingi
ul. Siemomysła 37
30-571 Kraków
konto: 10 1240 4474 1111 0000 4664 5393

608 354 914 - ks. proboszcz
694 451 064 - ks. wikariusz
plaszow@kinga.diecezja.krakow.pl
www.kinga.diecezja.krakow.pl

BIULETYN INFORMACYJNY

Parafii św. Kingi w Krakowie

Nr 426

maj 2023

CO TO JEST SANKTUARIUM?

Sanktuaria to miejsca wyjątkowej obecności Boga. To również znaki pielgrzymującego Kościoła i jego świętości. W życiu Kościoła odgrywają bardzo ważną rolę. Są szczególnym dobrem duchowym wiernych i ważnym czynnikiem integrującym życie religijne. Powstanie sanktuariów zawdzięczamy... Panu Bogu. To On sam, albo za pośrednictwem swoich świętych, przede wszystkim Maryi, wybiera jakieś miejsce dając w nim znak swojej miłości wobec ludzi. Tu błogosławi, czyni cuda, uzdrawia, daje łaskę nawrócenia tym, którzy nieraz odeszli od Niego bardzo daleko.

Zgodnie z definicją Kodeksu Prawa Kanonicznego, do sanktuariów powinni pielgrzymować „liczni wierni, z powodu szczególnej pobożności” (kan. 1230). Dlatego zapraszamy naszych Parafian do udziału w dwóch pielgrzymkach. Pierwsza do Sanktuarium Pasyjno - Maryjne w Kalwarii Zebrzydowskiej, druga do Sanktuarium Matki Bożej Zawierzenia w Tarnowcu.

Sanktuarium Pasyjno - Maryjne w Kalwarii Zebrzydowskiej

W 1600 roku wojewoda krakowski, Mikołaj Zebrzydowski, ufundował kościół pw. Ukrzyżowania Jezusa Chrystusa. Konsekracja kościoła miała miejsce 4 października 1601 roku, a dokonał jej nuncjusz papieski Klaudiusz Rangoni. W pobliżu kościoła wojewoda wybudował kaplicę Grobu Chrystusa oraz niewielki klasztor. W 1602 r. Mikołaj Zebrzydowski aktem fundacyjnym przekazał budowlę oraz sporą część ziemi bernardynom. Na tym nie przestał wspierania dzieła. Z jego inicjatywy powstawały kolejne kaplice, wraz ze znaną nam do dzisiaj. Również następne pokolenia rodziny Zebrzydowskich dbały o klasztor rozbudowując go, dbając o pogłębianie i rozszerzanie kultu Jezusa Chrystusa Ukrzyżowanego. Kalwaryjskie nabożeństwa Drogi Krzyżowej przyciągały coraz większe rzesze wiernych, a Pan Bóg błogosławił pątnikom wieloma łaskami.

Fundatorzy nie zapominali też o Bożej Matce. Powstały Maryjne dróżki oraz kaplica Matki Bożej Kalwaryjskiej. W 1641 roku, w kaplicy został umiesz-

czony cudowny obraz Maryi. Historia tego obrazu jest bardzo ciekawa. Otóż najpierw znajdował się on w prywatnym dworze Stanisława Paszkowskiego, szlachcica z Brzezia. Codziennie przed obrazem gromadziła się na modlitwie cała jego rodzina. W piątek, 3 maja 1641 roku, zebrani zobaczyli, że z oczu Maryi płyną krwawe łzy. Natychmiast wezwano księży z parafialnego kościoła z Marcyporęby. Dwóch kapłanów - proboszcz i wikary - poświadczyło cud. Wieść szybko rozeszła się po okolicy i jeszcze tego samego dnia do dworu zaczęli schodzić się wierni, aby zobaczyć niezwykle zjawisko i oddać cześć Bogi i Maryi. Wielu ludzi, którzy przyszli, by zobaczyć sensację i wyśmiać pobożność szlachcica, upadali na kolana i prosili kapłanów o sakrament pokuty. Stanisław postanowił, że przeniesie obraz do kościoła. W niedzielny, bardzo wczesny poranek, Stanisław Paczkowski wziął obraz i poszedł, by oddać go proboszczowi w Marcyporębie. W drodze jednak, gdy tam zmierzał, stał się z nim dziwny jakiś wypadek. Choć nikogo nie widział czuł, że jakaś siła ciągnie go za rękę w kierunku lasu i prowadzi w innym kierunku, niż zakładał. Poczł, że to sam Duch Święty go prowadzi. Po pewnym czasie, znalazł się przed klasztorem bernardynów. Opowiedział opatowi, jak tu się znalazł i co działo się z obrazem przed dwoma dniami. Wszyscy zrozumieli, że sam Bóg wybrał to miejsce dla szczególnego kultu nie tylko męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa, ale też ku czci Jego Matki. Od tego dnia Sanktuarium Pasyjno - Maryjne w Kalwarii Zebrzydowskiej stało się celem niezliczonej liczby pielgrzymek.

Za zgodą papieża Leona XIII, 15 sierpnia 1887 roku, arcybiskup krakowski, ks. Albin Dunajewski, dokonał uroczystego aktu koronacji obrazu. Po zakończeniu obrzędu powiedział: „O Najświętsza Maryjo Panno, dopiero co w tym tu obrazie kalwaryjskim ukoronowana! Skądże mi ta łaska, że już po raz drugi powołujesz mnie, niegodne narzędzie, do koronacji obrazów swoich? Lecz prawda Bóg wybiera mdłe i słabe, by przez nie spełnić wielkie zamiary swoje. Więc nie patrz na mnie Maryjo niegodnego, lecz spojrzysz na zebranych tu biskupów i kapłanów, spojrzysz na ten mnogi lud polski, śląski i słowacki, co się zbiegł zewsząd, by Ci Matko złożyć hołdy miłości i wdzięczności - a daj Boże - żeby i posłuszeństwa. Wstaw się za tym ludem Maryjo, uproś przebaczenie nie tylko naszych grzechów lecz i ojców naszych, aby - jeśli wola Boża - ustały już próby i ciężkie karanie. Prawda, że jeden z królów niegdyś targnął się na świętego biskupa i porąbał go w sztuki - dziś opłakujemy porąbane ciało ojczyzny naszej. Lecz jak mocą i wolą Bożą zrosły się członki porąbanego męczennika - tak uproś nam to, o Pani, byśmy znowu zrosli w jedno i jednym się stali narodem. Pomnij o Maryjo, żeśmy ludem Twoim, bo Cię Królową Korony Polskiej obwołał we Lwowie jeden z królów naszych. Uprośże nam Mat-

ko Boża, Pani i Królowo nasza, by wrogowie Kościoła ucichli na całym świecie, a zwłaszcza na nieszczęsnej ziemi naszej. Niech ustaną prześladowania katolickiego ludu w Polsce i na Rusi, i niech nas nie pędzą na Sibir za to, żeśmy Tobie wierni. Spojrzysz Matko na lud śląski ... także gnębiony ... i błogosław mu, że Cię tak wytrwałą otacza miłością. Spojrzysz także łaskawie i na lud słowacki, co tak ciężko walczyć musi by utrzymać wiarę i język ojców swoich i wyproś mu łaskę wytrwania. Uproś u tronu Bożego, by młodzież nasza na pożytek i chwałę narodowi wzrastała, wszystkim nam dopomóż, byśmy się dostać mogli do Królestwa Bożego. Tobie Maryjo cześć, Tobie chwała, Ty nasza Królowo tak rządź nami, byśmy z Twą pomocą mogli służyć Sercu Jezusowemu na wieki. Amen.”

Jednym z wielki Pielgrzymów Kalwaryjskich był święty Jan Paweł II, który w 1979 roku nadał kościołowi głównemu tytuł bazyliki mniejszej.

Nasza parafia uda się z pielgrzymką do tego Sanktuarium 17 czerwca. Szczegółowe informacje i zapisy są w zakrystii i kancelarii parafialnej.

Sanktuarium Matki Bożej Zawierzenia w Tarnowcu -

Sanktuarium Matki Bożej Zawierzenia w Tarnowcu jest jednym z najważniejszych sanktuariów w diecezji rzeszowskiej, jednym z czterech sanktuariów w tejże diecezji cieszących się wizerunkiem Najświętszej Maryi Panny ozdobionym koroną papieską. Tarnowieckie sanktuarium jest miejscem szczególnej modlitwy obrońców życia, małżeństw proszących o dar macierzyństwa i ojcostwa, a także rodziców oczekujących narodzin swojego dziecka.

Początki sanktuarium Matki Bożej Zawierzenia w Tarnowcu sięgają 1789 roku. Wtedy sprowadzono do parafialnego kościoła figurę Najświętszej Maryi Panny. Gotycka figura została wyrzeźbiona w drewnie lipowym przez nieznanego artystę, prawdopodobnie na Węgrzech. Z źródeł historycznych wiemy, że figura przed rokiem 1437 służyła cudami w kościele karmelitów w Jaśle. Rzeźba o wysokości 153 cm, przedstawia stojącą Najświętszą Maryję Pannę, która trzyma na lewym ramieniu Dzieciątko Jezus, w prawej zaś berło. Twarz Matki Bożej jest piękna, radosna i pełna wdzięku. Maryja spogląda z głębokim zamyśleniem i miłością. U stóp Maryi artysta wyrzeźbił postacie trzech aniołów, z których środkowy trzyma półksiężyc.

Nabożeństwo do Matki Bożej Tarnowieckiej od samego początku rozwijało się w bardzo dynamicznie, czego wyrazem były liczne grupy pielgrzymkowe nawiedzające sanktuarium. Pan Bóg za pośrednictwem Maryi błogosławił piel-